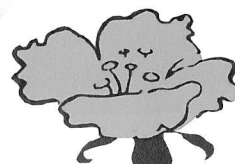

KÅRÖD- HEDE

Bladet nr 6 : 1995

Organ för släktföreningen Kåröd-Hede, Myckleby, Orust.

Dagens barn - och ungdomskull
livskraftig, förväntansfull
stövlar fram mot okänt mål
i vår tid av blod och stål.

De får skörda vad vi sätta.
Våra fel de skola rätta.
Ängslan hör oss gamla till,
oss, som måste sitta still.
Ungdomen har hopp och kraft.
Ängslan har den aldrig haft.

Må de frejdigt vägen vandra,
taga törnar, de som andra.
Må dess hjärtan vara kärleksrika.
Må dess tro på livet dem ej svika.

*Signe Pilo-Aschan
f. Hedström i Varekil 1875
d. i Stockholm 1958*

*Dessa rader skrevs under första världskriget 1914-1918,
men kan vara lika aktuella idag, eller hur?*

Styrelsemöte hos Inger Ardahl-Lundberg på Stillingsön den 8 juli 1994. Adjungerad Gert Johnard. Ej närvarande Torbjörn Eliasson och Ingrid Hagsköld.

Vid styrelsemötet 1995.05.14 adjungerades Barbro Eriksson med styrelsen att i fortsättningen handha våra kassaärenden, då Marie Johnard anmält sig förhindrad att fortsättningsvis handha desamma.

KÅRÖD-HEDE Släktförening, Box 121, 44092 Svanesund

Ordförande B O Bengtson, 0303-773021
 Vice ordförande Olof Johnard, 031-407506
 Sekreterare Berit Carlsson, 0304-43378
 Kassaförvaltare Barbro Eriksson, 0303-64608
 Ingrid Hagsköld, 0525-26082
 Marie Johnard, 0522-25022
 Arkiv Gunnar Josefsson, 0304-43040

KÅRÖD-HEDE-Bladet

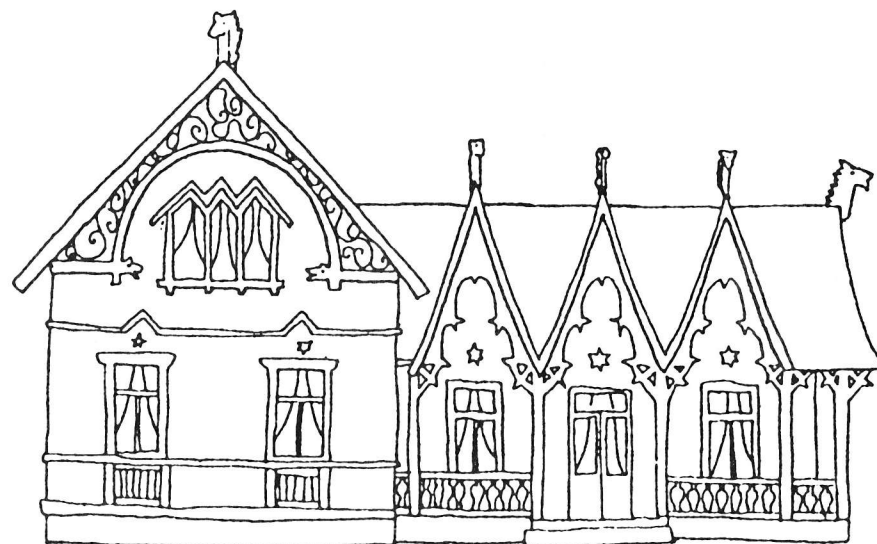
Ansvarig utgivare: B O Bengtson
 Annonser: Olov Olovson, arb 031-614500, bost 031-453412

 Släktföreningens postgiro 942614-9

Ordförandens spalt

Ännu ett år har snart gått till ända, och vi i styrelsen känner oss någorlunda tillfredsställda med vår nya organisation inom föreningen. Tyvärr är det många av våra ursprungliga medlemmar från vilka vi ej fått någon medlemsavgift, om detta nu kan bero på slarv, glömska eller missbelåtenhet med vår förvaltning. Vår medlemsavgift, 50:- per år och familj, kan väl i alla fall inte anses vara oskäligt hög i dagens läge.

Vi hoppas innerligt på en förbättring efter mottagandet av dessa uppgifter och ett nytt inbetalningskort. Vi emotser även gärna min. 50:- avseende "julkänslning" i kommande Kåröd-Hede-blad samt naturligtvis skriftliga bidrag till densamma.

Sommaren 1996 blir det ju aktuellt med årsmöte igen, och vi är just i färd med att planera plats och tidpunkt för detsamma. Som mest intressant förslag på plats anser vi den nyöppnade "Villa Sjötorp" i Lyckorna, uppförd 1901 som sommarbostad åt Emil Hæger, brukspatron på Lilla Edets pappersbruk.

Med en hjärtlig tillönskan om en God Jul och ett Gott Nytt År 1996.

Bengt Olof Bengtson

Utdrag ur vårt släktregister - I

Nils Rasmusson, f 1753, d 1825, gift med Inger Oluffsdotter Torbjörnsson, f 1765, d 1849, Kåröd, Myckleby, hade 10 barn:

1:1	Rutger	f 1785, d 1834	gift med Maria Nilsson
1:2	Olof	f 1786, d 1789	
1:3	Berndt	f 1789, d 1817	gift med 1. Inger Rasmusson 2. Johanna Hansdotter, Kåröd
1:4	Maja	f 1791	gift med Anders Åkerström, Allmag
1:5	Olof	f 1793	gift med Britta Pehrsson, Kåröd
1:6	Inger	f 1796, d 1878	gift med Olof Åkerström
1:7	Brita	f 1799, d 1891	gift med Samuel Larsson, Hede
1:8	Niklas	f 1801, d 1883	gift med Charlotta Andersdotter, Kungälv
1:9	Christina	f 1803	gift med C T Widgren, Kungälv
1:10	Anna	f 1805	gift med Martin Person, Svanvik

Fortsättning följer i kommande nummer.

De som har ytterligare kunskaper om släkten och även de som har frågor att ställa är välkomna att ta kontakt med vår arkivarie Gunnar Josefsson, Stillingsön 6601, 44092 Svanesund, 0304-43040.

Gran

Den första julgran jag minns, träffade jag hos min mormor. Jag var nog drygt tre år, och granen var grön och grann och fullhängd med de raraste jordgubbar av marsipan och en massa smällkarameller. När man petade på jordgubbarna så prasslade smällkaramellerna, och det doftade varma barr och sötsaker. Anledningen till att jag minns den här granen så väl, är dock inte bara att den doftade gott. Mjuka jordgubbar av marsipan är - som alla kan tänka sig - inga idealiska långhängare; således var mormors rara granprydnader inslagna i ett lager lätt dammig cellofan. Detta noterade jag tyvärr inte under mitt nyfikna petande; så när frestelsen blev mig övermäktig, drabbades jag av en överraskning som fått granen med den goda doften och de dammiga jordgubbarna att stadigt fastna i mitt minne.

Ingrid Hagsköld (tjuugoett år och två barn senare...)

En skohuppsats skriven hösten 1916 av Torborg Johnard (1898-1991). Beskriver en sjöresa som hon tillsammans med en broder gjorde på sommaren samma år med s/s "Johan Sanne", där fadern J O Johnard var befälhavare.

En sommarresa under pågående världskrig

Det var en strålande vacker dag mitt i högsommaren. Vi hade nyss anläpt Kalleborgs redd för att få lotsen ombord som skulle föra oss till Falsterbo redd, så att vi inte gingo på några fula svenska minor inom tremilsgränsen. "Tror pappa verkligen att vi bli tagna av tyskarna och nedförda till Swinemünde"? frågade jag. - "Det får du väl se, nu komma vi snart till "spärren". Lotsen trodde emellertid med säkerhet att vi skulle bli tagna, han sade att inget pappersmasselastat fartyg, som ej kunde gå på svenskt sjöterritorium, hittills hade sluppit undan. - Ja, de får de väl ta oss då, det blir bara ett litet äventyr som avslutning på en härlig sjöresa utmed hela Sveriges östra och södra kust, och förresten så kunna de inte behålla oss, eftersom vi inte ha krigskontraband. Så tänkte jag när jag hörde pappas svar.

Vi närmade oss alltmer "spärren". Nu kunde man tydligt se två stora tyska krigsfartyg, flera armerade tyska trålare och några torpedbåtar, som lågo just i den kurs vi styrde. Min bror och jag kikade ivrigt efter torpedbåtarna, ty vi väntade att en av dem skulle komma och preja oss. Jaha, mycket riktigt, där styrde en rakt emot "Johan Sanne". Efter en liten stund låg den långs sidan av oss. Det var en kraftig torpedbåt med tre stora kanoner på däck och några mindre. Den var helt olik den svenska torpedbåt, som tidigare på förmiddagen hade prejat oss för att ge oss en del föreskrifter, i det fall vi flutit igenom "Kogrundsranan" inom tremilsgränsen. Jag tänkte på hur liten och oansenlig den svenska torpedbåten var emot den här och kunde förstå, att tyskarna med denna präktiga flotta inte hade några svårigheter att, när de så ville, hindra de neutrala ländernas lovliga handel och sjöfart.

Den tyska torpedbåtens kommandobrygga stodo två unga officerare. Den ene av dem drog nu på sig sina handskar och hoppade så ombord i "Johan Sanne". I navigationshytten ögnade han igenom skeppspappren. Samtalet fördes på hans hatade fienders språk, engelska, eftersom pappa ej talar tyska. Han var nog så artig och beklagade, att han var tvungen att skicka oss ned till Swinemünde men han kunde lyda order. Emellertid skulle vi nog bli frisläppta om ett par dagar, trodde han. Nu fingo vi order att ankra och vänta ungefär en timma till dess prisbesättningen skulle komma. Nåväl, vi lydde order förstås. Och så ångade torpedbåten bort igen med den tyska örlogsflaggan stolt vajande i aktern.

När vi hade väntat bortåt en timma kom den tillbaka och hade med sig prisbesättningen, som den hämtat på en armerad trålare. Besättningen bestod av endast tre man, jag hade väntat mig många fler. Nu fick vi tillåtelse att avgå och så

*J O Johnard, Frank Johnard, Torborg Johnard, styrman Wallkvist m fru.
1916 på "Johan Sanne".*

svängde "Johan Sanne" runt och vände stäven mot Tyskland. Detta hände den sista juli vid middagstiden.

En av de tre tyskarna tycktes vara förman för de andra två. Alla tre voro mycket väl beväpnade. Korpralen, eller vilken grad han kunde ha, talade något svenska och berättade, att han varit mobiliserad sedan krigets utbrott, och att han var styrman i det civila livet. Vidare talade han också något om hur man hade det i Tyskland men i återhållsamma ordalag, eftersom han tydligen inte ansåg sig ha rätt att lämna upplysningar till främlingar.

När jag den kvällen kröp till kojs tyckte jag att det var så underligt, att jag nästa morgon skulle befinna mig i Tyskland och ej, som jag förut räknat med, på väg i tåget från Helsingborg till Göteborg. Jag hade visserligen varit i Tyskland en gång tidigare men ej under så säregna förhållanden.

På morgonen den första augusti vaknade jag rätt tidigt på grund av den stora stillheten omkring mig. Inget dunkande från maskinen och ingen sakta rullning. Jag klädde mig fort och gick upp på däck.

Staden såg mycket täck och lummig ut, sedd ifån den präktiga hamnen. Tyskarna hade ju också talat om för oss att den var en stor badort, känd för sina härliga havsbad, och i normala fall mycket besökt. I hamnen lågo många stora lastångare och flera andra fartyg också. Men det var så dött, intet liv och ingen rörelse! Endast ett mudderverk öste ihärdigt upp lera från havsbotten. Vi lågo vid en långsträckt ö i hamnen, där också andra uppbringade fartyg voro förtöjda.

Jag ville genast hoppa iland, men se där var det stopp! - Pappa förklarade att ingen fick gå iland förrän de tyska myndigheterna varit ombord. Snart nog kom också en liten barkass och hämtade den tyska prisbesättningen. Efter en stund kom den tillbaka och hade med sig en tysk sjöofficer. När denne sedan hade avlägsnat sig kom svenske konsuln ombord och talade med pappa om den protest mot uppbringandet, som skulle inläggas till myndigheterna. Vi fingo också veta, att samma dag trädde en ny förordning ikraft, enligt vilken ingen skulle få gå iland förutom kaptenen. Vi, det vill säga min bror och jag, skulle dock få gå omkring på å mycket vi önskade.

Medan pappa följde med barkassen in till själva staden, begagnade vi oss genast av tillåtelsen. Rakt för om "Johan Sanne" lågo fyra svenska fartyg, tre av dem voro tagna som pris och övergivna av sina besättningar. Det fjärde fartyget hade kommit in dagen före "Johan Sanne". Akter om oss låg en stor passagerarbåt från Hull, som varit tagen för ett par dagar sedan. Den hade fyra stora hål i ena sidan efter beskjutning, och kommandobryggan och en salong voro förskräckligt illa tilltygade. Ombord gingo tyska pickelhuvor vakt. Det sades att kaptenen skulle skjutas, emedan han haft kanoner dolda ombord och gjort motstånd mot tyskarna.

I ena ändan av ön låg en del små villalikhande stenhus, överväxta med vildvin och klängrosor. Det fanns också en ofantlig massa vilda blommor på ön. Stor blev min förvåning när jag på andra sidan ön i en av de kapade engelska båtarna igenkände s/s "Seaham Harbour" från staden med samma namn. Där hade jag vistats hela sommaren 1913 hos goda vänner till min familj. Det var som en hälsning från England.

Pappa återvände ombord igen vid middagstiden och talade om, att vi fått tillåtelse att avgå klockan fyra. Han berättade också, att det varit mycket tyst och stilla i staden. Endast vid 1-tiden på dagen hade det varit litet livligare, ty då kunde man se rika och fattiga komma med sina bröd-, smör-, potatis- eller köttkort i händerna för att gå till butikerna.

Utvärv alla de tyskar jag såg, både på ön och i småbåtar i hamnen, fanns där inte en som inte var klädd i något slag av uniform.

Då vi under den tyske lotsens ledning gingo ut från Swinemünde, fick jag tillfälle att beundra stadens vackra omgivning och den härliga vita havsstranden, där en massa tält och korgstolar kunde urskiljas. Ja, så lämnade lotsen oss och vi fortsatte i egen hand. Jag var uppe till sent på kvällen och såg på den vackra solnedgången och på Rügens kritklippor.

Följande dag vid elvatiden ankrade vi på Helsingborgs redd. Här gick min bror och jag iland för att taga tåget hem, ty "Johan Sanne" skulle fortsätta till England. Så slutade denna intressanta och härliga sjöresa, som jag sent eller aldrig skall glömma.

Torborg Johnard

Vi önskar alla kära släktingar

God Jul

och

Gott Nytt År 1996

Hakon Ardahl
Brita o B.O. Bengtson
Kerstin o Harry Berg
Berit o Göran Carlsson
Ulla o Lasse Dahlqvist
Inger Eliasson
Eva o Bengt Elling
Barbro o Lennart Eriksson
Birgitta o Torsten Gustavsson
Ingrid, Johan o Ylva Hagsköld
Ulla, Kalle o Gunnar Hagsköld
Bengt Johnard
Henny o Gert Johnard
Marie o Mattias Johnard Sidén
Birgitta o Olle Johnard
Maybrith o Bertil Josefsson
Ruth o Gunnar Josefsson
Christina Langley
Inger o Leif Lundberg
Tyra Malming
Ulla-Pia o Olov Olovson
Sam Olovson
Karl-Erik Torstensson
Margit Tängerstad
Märta Wogenius
Tandläkeriet Anne Frahm AB
Vänersborgs Advokatbyrå AB Joel Johnard